

Lojal ka selle jures wågga tark nou, et
lasseb maad ülle aasta ühtepuhko nago lapse-
waerwas olla, nenda et ta, liati kerwadest
süddasüggiseni, peab allati uut andi wal-
mistamas ja lättepakkumas olema. Vanne
agga tähhele sedda suurt head ja kasso,
mis innimesed ja keik muud ellawad fest
tundwad ja sawad, et Jummala head,
täielikkud anded wåhhbehawast ja pitkaminne
lättefullerwad, teine sel aial, teine teisel war-
remal ehk hillisemal aial. Mis ial maast
pasivab, ehk mis pu ja poösas kannab,
se keik puhbas innimeste tarwidusseks ja
rõmustamisseks, ning muile ellawatte lo-
madele nende toidusseks arvatud ja seätud.
Sellepärrast siis heide Loja sel náddalal
ja kuni sedda roga laua peale ðnnistab,
teisel teist. Igga tó ka omma aega aiaab.
Heina ja wilja forjamisse aeg muidogi jo
fibbe kires tó aeg. Et ütle isse: sedda sa
pannelsid niitma ja logo wdtma, ning sedda
leikama ja wilja forjama kui hein, rukkis,

odder, kaer, linna ja Fedowilli keik sassam-
mal aial forraga walmistaks? Kust siis
aega, kust lässi wdtta? Marjad, dunad,
firsid, plumid, ja mis muud seddasugur,
mis sojema made sees rohkesti kasvamas
on, ennamiste laua ei pestagi, maid tah-
hawad pea ðrrasüa, ehk teise forra tarwi-
dusseks ðrraketa, ehk mu nouga seisma
panna. Millal sa sedda keik jouaksid aia-
pudo ja tó pakitusse párrast? Ellik fuida
saaks messilane omma talbewarra forjata,
kui keik öied lõökid forraga lahti, mis
nhiid temmale aega mõda, teised kerwade,
teised suuwel, teised süggise wast omma mag-
gusat pakkurwad? Ehk kust saaks lammast ja
lojus, kust linnoke ja maoke, kust saaksid
keik ellawad lomad, mis Ma peál liguwad
ja romowad, omma toito, kui ep olleks
Loja tarkus sedda kaunist seadust teinud,
et ifka uut rohto aiamas, ning teisi lillesid
bitsemas on, teisi omma semet kúpsetamas?
Talwel romajad ja massakad ennamiste
puhkamas ja maggamas. Ei need siis füi